

Anglija grozi Kitajski. — Kampanja za petdnevno delo.

ANGLIJA NAMERAVA OBR AČUNATI S KITAJCI, KI O-GROŽAJO NJENE KONCESIJE. — TOPOVNI ČOLNI PRIPRAVLJENI V ČUNG KING. — POGAJANJA ZA PREDAJO MESTA VUČANG V TEKU.

London, Anglija. — Računati je bilo treba na to, da Anglija ne bo hotela dolgo trpeti takih razmer, kakršne zadnje čase vladajo na Kitajskem. Protiangliško gibanje na Kitajskem je priklopilo do vrhunca, tako tudi potrpežljivost angleške vlade. Iz Londona poročajo, ako se razmere na Kitajskem ne bodo zboljšale, bo vlada primorana podvzeti resne korake in napraviti z oboroženo silo konec tej negotovosti, v kateri živijo poleg angleških, tudi naseljenici drugih narodnosti. Do 15. okt. namerava Anglija poslati precejšno število mornarjev v Kanton. Razmere, kakršne so sedaj na Kitajskem, ne morejo ostati še nadalje, zato pa se je Anglija odločila, da bo staljša zboljšala.

Hankow, Kitajsko. — V petek se je tukaj izkrcalo večje število angleških mornarjev, da varujejo nad svojimi koncesijami, ker se bojijo napada Kitajcev ob priliki obletnice revolucije. V nedeljo so obhajali obletnico, ki pa je bila pahljotičnega značaja, ne ve se pa se, ako je povsod ta dan potekel, ne da bi prišlo kje do kakšnega incidenta.

V Čungking so pripravljene ameriški, francoski in japonski topovni čolni, katerim sta se v petek pridružila še dva angleška.

Vršijo se pogajanja za mesto Vučang, katerega nameravajo zasedeti Kantonci, kamor bi premestili svojo vlado. Sedaj vlada tukaj mir, prebivalstvo v mestu se veseli prihoda Kantonosov.

BROWNING PRIPOVEDUJE O LJUBEZNI DO SVOJE ŽENE.

New York, N. Y. — Edward W. Browning, milijonar, ki je pred šestimi meseci poročil "Cinderello," 16 letno nevesto, je zelo poparjen, od kar ga je zapustila mlada žena, kakor pravi le začasno. Zadnje dni je bil zapuščen soprog nekoliko bolj zgovoren in povedal o neskončni ljubezni do svoje mlade žene. Rekel je: "Mojo ženo ljubim bolj kakor svoje življenje, poročil sem jo zato, ker sem hotel imeti svoj dom in otroke." Rekel je tudi, da on porabi tri četrtine dneva pri njegovi kupčiji. Ves ta čas pa ima žena na razpolago avtomobil, on sam se pa največkrat pelje z naduljeno železnico ali subway. Pravi, da je vse storil, samo da bi se bila žena počutila srečno. Ko je prišla k meni, tako je dejal Browning, je tehtala 135 funtov, sedaj pa tehta 165. Tudi mati žene je dobro rejena, kajti tehta nad 204 funte. Cinderella je imela 65 oblek ko ga je zapustila, nedavno še je plačal račun za njene obleke v znesku \$5599.50.

Moskva, Rusija. — V glavnem mestu Turkestana je bilo pet oseb umorjenih, bile so obdolžene, da so bile v zvezi z umorom Ane Dečkan, ki je delovala v korist komunistične stranke.

ZADNJA POT MRS. PETERNEL.

Pastor Krueger je opravil pogrebne obrede. — Frank ni bil pri pogrebu. — Sinova izpovedala obtežilo za očeta. — Po izvršenem umoru, si je Frank napravil še kosilo.

Sheboygan, Wis. — V sredo 6. oktobra, se je vršil pogreb od Mrs. Peternel, katero je v pondeljek umoril njen soprog Frank. Pogrebne obrede je opravil Rev. E. R. Krueger, pastor cerkve sv. Janeza. Pokopali so jo na Wildwood pokopališču. Umorjena, kakor tudi njena družina, niso zahajali v nobeno cerkev, pokojna je bila članica Narodne jednote.

Pogreba se je vdeležilo veliko število ljudstva, sorodniki so prinesli tudi vence. Pogrebci so bili: Joe Gerbančič, Anton Posič, Paul Valentinečič in Anton Komar.

Ko so vprašali Peternela, ako bo dobil advokata, da ga bo zagovarjal, je rekel, da nima zato denarja. Sedaj se nahaja v okrajni ječi in čaka na obravnavo, ki se bo vršila pri okrožnem sodišču.

Predno se je vršil pogreb, so vprašali Peternela, ako bi se istega rad udeležil, nakar je odgovoril, da bi se, a dobro ve, da ga ne pustijo.

Po dnevi se Peternel lahko prosto giblje po svoji celici. Zvečer ga pa utaknejo v prisilni jopič, v katerem prebije celo noč. To pa zato, ker se boji, da bi si sam ne končal življenja.

Sinova nesrečnih starišev, John in Frank Jr., sta rekla, da ni resnica, da bila mati prepirljiva, kakor to trdi oče. Rekla sta tudi, da je le malo delal in denar zapravljal za "munšajn" in vedno pretepal mater, kar so sosedje potrdili. Po izvršenem umoru si je Peternel napravil "lunch", in to v bližini, kjer je ležalo truplo žene, v mlaki krvi. Ko so ga policisti izsledili, so našli pri njem korbico natlačeno z sandwichem, gotovo je nameraval daleč potovati, in sicer po takih krajih, kjer se težko pride do življenjskih potrebščin.

VELIKA POPLAVA V DRŽAVI SONORA, MEHIKA.

Nogales, Ariz. — V državi Sonora, Mehika, je ustavljena operacija zveznih čet, ki nasledujejo uporne Indijance, kajti nastala je velika poplava, ki ovira premikanje čet. Nad 10,000 zveznih vojakov s svojimi družinami se nahaja v boju z Indijanci, vsled poplave so pa odrezani od okolice in trpijo lakoto.

Alken, S. C. — Druhal je napadla Aiken ječo, iz katere so vzeli tri črnce, med temi ena ženska, ter jih linčali. Črn-ci so se nahajali v preiskovalnem zaporu, obdolženi umora šerifa Aikena okraja H. H. Howard-a.

MOST, IMENOVAN PO JUNAKINJI "KATE SHELLEY."

Chicago & Northwestern železnica je nedavno dokončala in oddala prometu novi jekleni most preko Des Moines reke, med Boone in Ogdin, Iowa. Most so kralili na ime "Kate Shelley," v spomin na junakinjo s tem imenom, ki je l. 1881., kot petnajstletna deklica, tvegala svoje življenje, ko je preko starega mostu se plazila in opozorila prihajajoči vlak, da se most podira. Takrat je divjalo strašno neurje. Njen junaki čin je otel mnogim življenjem; zaslovela je po Uniji kot junakinja in bila bogato obdarovana. Umrla je leta 1912.

ZA SKRAJŠANJE DELOV-KRIŽEM SVETA. NEGA ČASA.

Ameriška delavska federacija vodi kampanjo za krajši delovni čas. — Vudstvo organiziranega delavstva upa na zmago.

Detroit, Mich. — Na konvenciji Ameriške delavske federacije se je razpravljalo o možnosti za pet dnevno tedensko delo. Prišli so do zaključka, ko so stvar temeljito preštudirali, da je to mogoče in so sklenili, da bodo vodili tozadevno kampanjo v vseh industrijah. Upajo, da bodo dobili delodajalce na svojo stran.

Glede na to, da moderna industrija z masinerijo zahteva od delavca veliko več pozornosti, kar vpliva na življenjski sistem, je skrajšanje delovnega časa v resnici potrebno. Z modernimi stroji se tudi veliko več producira, zadnje čase se opaža, kakor na pr. pri čevljarstvi stroki, nadprodukcija, toraj bi bilo skrajšanje delovnega časa umestno. Radi nadprodukcije so nekatere tovarne primorane obrat omejiti, ali celo ustaviti — delavci pa na cesto. Toraj je dolžnost Federacije, da se pobriga in napravi resne korake za doseg skrajšanja delovnega časa.

"SIAMESKA" DVOJČKA MEDIC UMRLA.

Minneapolis, Minn. — Lucy in Bessie Medić, stari 4 mesece, skupaj zraščeni sta v tujkajšni bolnišnici umrli, kjer so zdravili eno, ki je imela pljučnico. Prva je umrla Lucy, ki je bila bolna, pet minut zatem je pa tudi Bessie izdihnila.

Dvojčka, kakor je že bilo poročano, sta bila rojena 22. maja t. l., stariša sta srbske narodnosti Mr. in Mrs. Medić v South Bend, Ind.

DANES ZADNJI DAN ZA REGISTRIRANJE.

Danes je zadnji dan za registriranje, kdor se še ni, naj stori svojo dolžnost kot ameriški državljan, da se registrira. Čas registriranja je od 8. ure zjutraj do 9. zvečer.

KLANI V INDIANA POPARJENI.

Stephenson ima bombo, ki bo, ko razpoči, potegnila krinke raz obraze 100 odstotnih patrijotov, Klanov.

Indianapolis, Ind. — Kakor že poročano, v državni ječi v Michigan City sedi D. C. Stephenson, bivši "grand dragon" Ku Klux Klanov in politični diktator v državi Indiana, ker je umoril 20 letno dekle, zakar je dobil dosmrtno ječo. Stephenson, kakor je sam povedal, ima dokaze o vsej gnilobi političnega delovanja v državi. Politiki, možje, ki zastopajo visoka mesta v uradih, so zapleteni v graft in nepošteno delovanje pri vladi države Indiana. Ko bodo ti dokazi prišli iz Stephensonove vreče na svetlo, bo marsikateri, ki je danes na dobrem glasu, naslednji dan — z madačem nepoštenosti, stopil pred ljudstvo, mnogo karjer bo uničenih.

V vseh departmentih v vladi države Indiana se je pod vodstvom Klanov — sto procentnih patrijotov, delalo v škodo ljudstva. Vsi uradniki so obdolženi grafta, korupcije, političnih zarot in podkupovanja.

Prav tako, da nosijo Klani oblačila strahov in si zakrivajo obraze — njih halje bi pa morale biti črne barve z rdečimi znaki — krvi, ker je po njih krivdi že mnogo nedolžnih žrtev prišlo v prezgodnji grob.

IZŠEL JE KOLEDAR "AVE MARIA" ZA LETO 1927.

Letošnji koledar je krasna knjiga. V njem je opisan obširno evharistični kongres s številnimi slikami. Zanimiva so poročila iz slovenskih naselbin, kakor tudi vse ostalo čtivo. Rojakom ga prav toplo priporočamo, da sežejo pridno po njem. Stane s poštnino vred samo 50c. Naroča se od: AVE MARIA, Box 443. Lemont, Ill.

Kenosha, Wis. — Dva bandita sta napadla Commercial Exchange banko in pobegnili. Policiji se je posrečilo napadalca izslediti, ki sta že v rokah pravice. Plen na banki je bil okrog \$9000, od katere vsote so dobili pri njima še \$8000.

Chicago, Ill. — Štirje uslužbenci New York Central železnice so bili ubiti, eden je pa zadobil težke poškodbe, ko je v drezino, na kateri so se vozili zadel vlak, ki je vozil 50 milj na uro. Nesreča se je zgodila na križišču v Gibson, Ind., v bližini Hammond.

Prav tako, da nosijo Klani oblačila strahov in si zakrivajo obraze — njih halje bi pa morale biti črne barve z rdečimi znaki — krvi, ker je po njih krivdi že mnogo nedolžnih žrtev prišlo v prezgodnji grob.

Prav tako, da nosijo Klani oblačila strahov in si zakrivajo obraze — njih halje bi pa morale biti črne barve z rdečimi znaki — krvi, ker je po njih krivdi že mnogo nedolžnih žrtev prišlo v prezgodnji grob.

COLNINSKI URADNIKI ZASEGLI VINO NA PARNIKU.

New York, N. Y. — Na parniku President Hayes, last Dollar družbe, so colninski uradniki zasegli večjo množino steklenic vina in žganja, ko se je parnik nahajal v Brooklynu, kjer je pristal po baš dokončani svetovni turi. Steklenice s prepovedano pijačo so bile v zapечатih kanah, v kakršnih imajo barvo. Ko so uradniki še dalje stikali po parniku, so tudi našli 18 zabojev, katerih vsak je imel po 100 galon žganja, vredno \$75,000.

Iz Jugoslavije

UMRL JE V KAMNIKU ŽUPNIK AVGUŠTIN ŠINKOVEC. — ZALOSTNE POSLEDICE POPIVANJA. — TOČA UNIČILA PRIDELKE V OBČINI MORAVČE.—DRUGE ZANIMIVE VESTI.

Župnik Avguštin Šinkovec, ki je v Kamniku je 20. septembra ob 3. popoldne umrl preč. gosp. duhovni svetnik Avguštin Šinkovec. Rodil se je 14. avgusta 1861 v Kamniku. V mašnika posvečen 1885 je služboval kot kaplan po različnih župnijah na Dolenjskem, zlasti več let v Žuženberku pri rajnem dekanu M. Tavčarju, ter pozneje v Stari Loki, kjer je bil po smrti dekana Matevža Kožuha tudi župnijski upravitelj. Kot župnik je deloval na Jesenicah in v Skofji Loki. Leta po pretratu je preživel v pokoju pri svoji sestri v Kamniku. Bil je Cerkev globokovdan in goreč duhovnik. Še v pokoju je prostovoljno z vso vneto opravljal službo spiritalna pri č. ursulinkah v Mekinjah. Trudil se je povsod tudi za kulturno in materialno povzdigo ljudstva. V mlajših letih je posebno živahno sodeloval pri katoliškem tisku. — Bodi mu blag spomin!

Nezgod. V nedeljo, 19. sept. je priigranju ponesrečil na Jesenicah 16letni Stanko Ažman. Stopil je namreč z eno nogo v neko plitvo jamo, a druga dva dečka sta padla nanj tako, da sta mu v členu zlomila nogo. Ker je fantič še mlad in trdne ter močne rasti, se mu bo poškodba pač kmalu popravila, toda precej boš pretrpel, predno bo mogel stopiti na nogo. Pač brezskrbna mladina.

Poroči se je. V Ljubljani 18. sept. v ljubki cerkvi Karmelčank na Selu upravitelj državne zrebčarne Stanko Gostič z gđ. Cirilo Nedeljkovo iz Ljubljane.

Nagla smrt. V Trnovskem vrhu pri Sv. Urbanu pri Ptujju so našli v vinogradu mrtvo staro gospodinjno Simončičev, po dom. Kreishauptmanovo. Sla je v gorico zdel travo, pa jo je zadela kap. V roki je držala še srp, ko so jo našli mrtvo.

Smrtna nesreča. Na Guberniku pri Sv. Lovrenču v Slov. goricah se je smrtno ponesrečila že stara Marija Toš. Zlezla je kljub stardosti na slivo in obirala sad. — Pri obiranju jej je spodrsnilo, padla je na tla in se takoj poškodovala, da je kmalu po padcu izdihnila. V kratkem bi bila obhajala 50letnico poroke.

Umrla vsled stekline. Na Vodolah, župnija Sv. Lovrence v Slov. goricah, je umrla užitarica Neža Slodnjak. Obgrizla jo je stekla mačka. Nežo so pripeljali v Pasteurjev zavod v Celje, a ko se je vrnila, je po kratki in mučni boleznii umrla.

Naročniki (ce), podpirajte trgovce in obrtnike, ki oglašajo v vašem listu "Am. Slovincu!"

DENARNA NAKAZILA ZA JUGOSLAVIJO, ITALIJO I.T.D.

Vaša denarna pošiljatev bo v starem kraju hitro, zanesljivo in brez odbitka izplačana, ako se poslužite naše banke. Dinarje, ozir. lire smo včeraj pošiljali po teh-le cenah:

500 Din	\$ 9.49
1,000 "	\$ 18.98
2,500 "	\$ 47.48
5,000 "	\$ 94.96
10,000 "	\$ 189.92

100 lir \$ 4.40
200 lir \$ 8.80
500 lir \$ 22.25
1000 lir \$ 44.50

Pri večjih svotah poseben popust. Poštnina je v teh cenah že vračunana.

Zaradi nestalnosti cen je nemogoče vnaprej cene določevati. Merodajno so cene dneva, ko denar sprejmemo.

Nakazila se izvršujejo po pošti ali pa brozjavno.

IZVRŠUJEMO TUDI DENARNE POŠILJATVE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKI

Pisma in pošiljke naslovite na: ZAKRAJŠEK & ČEŠARK

455 W. 4th ST., NEW YORK, N. Y.

AMERIKANSKI SLOVENEČ

Fryi in najstarejši slovenski list v Ameriki. Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razum nedelj, ponedelj in dnevo po praznikih.

EDINOST PUBLISHING CO. Naslov uredništva in uprave: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Telefon: Canal 0098.

The first and the oldest Slovenian newspaper in America. Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Monday, and the day after holidays.

EDINOST PUBLISHING CO. Address of publication office: 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill. Phone: Canal 0098.

Table with subscription rates: Za celo leto \$5.00, Za pol leta 2.50, etc.

DOPISI važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

"Thank you senior Calles!"

Nekaj zanimivega poročajo iz Meksike. Katoličani so izdali letak, v katerem se javno zahvaljujejo predsedniku Callesu za njegovo delo, za preganjanje katoliške cerkve v Mehiki.

Katoličani pravijo, da se imajo Callesu zahvaliti za več reči, zakaj njihov napredek je vedno večji, odkar se je začelo kruto preganjanje. Trdijo celo, da je Calles več koristil katoličanom v Meksiki, nego katerikoli misijonar v preteklosti.

Naj navedemo en odstavek iz manifesta dobesedno: "Mi katoličani čutimo dolžnost, da javno damo duška svoji hvaležnosti. Kako bi mogli tajiti in skrivati tako očitne posledice, ki jih ima med nami preganjanje, ki ste ga Vi, Senior Calles, s tako trdovratnostjo podvzeli zoper nas?"

Edinost med katoličani, ki je bila prej tako težka zavoljo naših človeških slabosti, je postala sedaj živá resnica; življenje resničnih katoličanov je očiščeno v trpljenju; lažikatoličani, hinavci, so ostali daleč proč od hiše božje.

Vi ste hoteli izzvati med nami revolucijo, da bi tako našli vzrok, izrežili nas s silo orožja, toda mi smo vam dokazali, da cerkev Kristusova ne potrebuje orožja za svojo zmago, zakaj dobro vemo, da v boju, ki ga imamo, nimamo opraviti s sovražnikom zoper meso in kri, temveč z duhom teme.

Bog je dovolil, da se je Vaše srce strdilo kakor kamen, da bo na skali Vašega srca sedaj Kristus postavil svoj tron. In mi bomo imeli priliko videti, kako doli s te skale Kristus zmaguje, Kristus vlada, Kristus kraljuje.

Tako samozavestno morejé danes govoriti katoličani v Mehiki. Danes namreč, ko pest sovražnika božjega bije po njihovi koži sami, ne več samo po njihovi veri.

Slovenski katoličani v Ameriki imamo tudi v svoji sredi Callese, ki neprestano zabadajo strupeno sulico v srce Kristusovo, ki neprestano sramote našo vero in njene najsvetejše skrivnosti. Slovenski katoličani so pa lepo zaspani in plačujo se to strašno delo s svojim denarjem in berejo sami, kar pisarijo najbolj gnusni protiverski slovenski listi.

Menda si mislijo: Naj piše kdo, kar hoče, samo da po moji koži ne pade, za drugo se ne brigam. Rojaki, vaša koža vam je več nego vaša vera! Toda verjemite: na ta način jako slabo varujete svojo dragoceno kožo.

K FRANCISKI 700 LETNICE.

Sv. Francisek iz Assisija — kako velik svet idealov vsebuje to ime. S kako velikim občudovanjem pozdravljajo tega osrečevalca človeštva ne le tisti, ki ga imenujejo svojega duhovnega očeta, ne samo tisti, katerih versko prepričanje je še danes isto, kakor ga je imel Seraf iz Assisija, ne, ampak tudi nekatoličani časte velikega ljubitelja uboštva in se zanj navdušujejo.

Prelepo mesto Assisi je tisti tih kotiček zemlje, odkoder je pred 700 leti izšel pokret, ki naj bi Križanemu pridobil mnogo zvestih spoznavalcev, dal cerkvi celo vrsto

Verni rojaki Slovenci, čuvajte svojo vero, čuvajte jo neoskrnjeno, bodite katoličani skozi in skozi, ne samo na pol, vrzite od sebe vse, kar diši ali smrdi po polovičarstvu — potem bo šele tudi vaša koža zavarovana.

CERKVENE POBOŽNOSTI IN SVETNE VESELICE. Springfield, Ill.

Kip Male Cvetke. — Minoli petek zvečer smo imeli slovenski sklep devetdnevne pobožnosti k časti sv. Terezije, Male Cvetke. Dobrotniki, ki ne spadajo k naši župniji, so nam darovali lepi kip ali soho sv. Terezije, Male Cvetke. Kip je blagoslovil naš domači g. župnik Mažir, ki je isti večer vodil pobožnost. Kip stoji na evangelijski strani glavnega altolja, tako da verniki lahko vidijo podobo Male Cvetke iz vsakega prostora.

Med devetdnevnic in osobito pri sklepu smo klical sv. Terezijo na pomoč, da bi nam izprosila močnejšo in globokejšo vero v Jezusa Kristusa, pričujočega v sveti hostiji, da bi se naši nesrečni bratje Slovenci in drugi Slovani povrnili v cerkev ter se z nami vred zatekli k Jezusu, evharističnemu Kralju, viru vse sreče, časne in večne.

Seveda molitvenik in rožni venec v eni roki, v drugi pa protiverski, umazani časnik in list, to ne pojde. Slovenec, vprašaj se resno: "Kaj želim, da mi moj mili in dragi položijo na prsi in mi dajo v roke, ko bom ležal na parah, sveti rožni venec in podobico mojega krstnega patrona ali pa "Proletarca" in "Prosveto"?"

Svetne zabave. — Minoli torek zvečer je imel lepo veselilo v naši dvorani Slovenija naš dekliski klub. Mladina je imela dosti poštenega veselja. Fantje in dekleta so se vzgledno obnašali. Serletičev petkomadni orkester je izborno igral, tako da je dekliski klub še isti večer že med zabavo sklenil prirediti v torek, dne 26. oktobra zvečer veliko "Haloveensko" veselico z godbo in maskeradnim plesom.

Pravijo, da imajo mestni očetje zopet na dnevnem redu vprašanje aneksije gotove okolice k našemu mestu. Stvar je vložena na sodišče, ki bo rešilo razna vprašanja, katera so vzrok, da se aneksija ne da tako izvršiti, kot je v načrtu. Tako se bodo poglivali, vam povem ko zveč.

Pravijo, da sedaj krajejo avtomobile, kakor lisice kokoši. V mestu se peljaš, domov pa "čufus" moraš, če čiš prit domov. Neki V. Staley je kupil predzadnjo soboto čisto novo Chevrolet Sedan karo. Pa se je peljal malo po mestu in jo pustil na Ottawa cesti nekje blizu Rock Island proge. Nekdo je pa prišel, je v ta novi avto zašel in se po grofovsko odpeljal v novi kari. Kako je Staley gledal okrog, ko je prišel nazaj, da bi se vsedel v svoj avto in se peljal domov, poročilo ne pove. Al se je zeksal al tolažil se tudi ne ve, ampak njegove kare kljub vsemu temu le nikjer ni blo.

Pravijo, da je nastal te dni v naši veliki illinoiški državni jettiniski upor med jettiniki. Dva stražnika sta bila zabodena ter s tem hudo ranjena. Tako je, jettiniki hočejo bit več kot oni, ki jih stražijo. Če bo šlo tako naprej, znajo lepega dne jettiniki ustanoviti še neodvisno državo v državi.

Pravijo, da imajo naša jolietška dekleta večkrat kak party, kjer se prav dobro imajo. Krepčajo se s sladoledom, sladkim kekom in drugimi takimi dobrotami, ki prijajo takim cvetkam. Prav imajo, Tone s hriba se z njimi strinja, saj ljudje živimo samo enkrat na svetu.

Pravijo, da naši politikarji zopet pridno delajo za volitve, ki se vrše prihodnji mesec. Naš Joliet je povečini republikanski. Republikanci povečini vedno zmagajo. Tudi to pot so sigurni zmage. Tonetu s hriba je sicer vseno, kdo je izvoljen. Zastonj mu dal ne bo nihče nič. Za svoje solde mora trdo delati zdaj in bo moral kot kaže, tudi v bodoče, ker menda že ni tako minuto rojen, da bi kdaj bil preveč petičen.

Pravijo, da vsake stvari je enkrat konec, pa naj bo tudi tega mojega dopisa. Saj vendar ni treba, da bi moral vse povedati, kar vem, je dejal nekoč nek Hrvat, ki so ga pozvali na sodnijo za pričo radi nekega uboja. Tako tudi jaz, kaj naj ravno vse povem, kar se pri nas zgodi! Kaj še! Nekaj se pove, nekaj pa ne, pa je ravno prav. Jaz se ravnam tako, kakor je nekoč na nekem zborovanju pri nas rekel predsednik: Bratje, to kar smo imeli na seji, naj se nikar ne raznaša okrog, niti ne obeša na veliki zvon. Zapisnik naj se lepo primerno sestavi, da se je zborovanje začelo z molitvijo in z molitvijo lepo končalo. Kar je pa vmes blo, vemo le mi, druge pa to nič ne skrbi.

Pravijo, da imajo mestni očetje zopet na dnevnem redu vprašanje aneksije gotove okolice k našemu mestu. Stvar je vložena na sodišče, ki bo rešilo razna vprašanja, katera so vzrok, da se aneksija ne da tako izvršiti, kot je v načrtu. Tako se bodo poglivali, vam povem ko zveč.

Pravijo, da sedaj krajejo avtomobile, kakor lisice kokoši. V mestu se peljaš, domov pa "čufus" moraš, če čiš prit domov. Neki V. Staley je kupil predzadnjo soboto čisto novo Chevrolet Sedan karo. Pa se je peljal malo po mestu in jo pustil na Ottawa cesti nekje blizu Rock Island proge. Nekdo je pa prišel, je v ta novi avto zašel in se po grofovsko odpeljal v novi kari. Kako je Staley gledal okrog, ko je prišel nazaj, da bi se vsedel v svoj avto in se peljal domov, poročilo ne pove. Al se je zeksal al tolažil se tudi ne ve, ampak njegove kare kljub vsemu temu le nikjer ni blo.

Pravijo, da je nastal te dni v naši veliki illinoiški državni jettiniski upor med jettiniki. Dva stražnika sta bila zabodena ter s tem hudo ranjena. Tako je, jettiniki hočejo bit več kot oni, ki jih stražijo. Če bo šlo tako naprej, znajo lepega dne jettiniki ustanoviti še neodvisno državo v državi.

Pravijo, da imajo naša jolietška dekleta večkrat kak party, kjer se prav dobro imajo. Krepčajo se s sladoledom, sladkim kekom in drugimi takimi dobrotami, ki prijajo takim cvetkam. Prav imajo, Tone s hriba se z njimi strinja, saj ljudje živimo samo enkrat na svetu.

Pravijo, da naši politikarji zopet pridno delajo za volitve, ki se vrše prihodnji mesec. Naš Joliet je povečini republikanski. Republikanci povečini vedno zmagajo. Tudi to pot so sigurni zmage. Tonetu s hriba je sicer vseno, kdo je izvoljen. Zastonj mu dal ne bo nihče nič. Za svoje solde mora trdo delati zdaj in bo moral kot kaže, tudi v bodoče, ker menda že ni tako minuto rojen, da bi kdaj bil preveč petičen.

Pravijo, da vsake stvari je enkrat konec, pa naj bo tudi tega mojega dopisa. Saj vendar ni treba, da bi moral vse povedati, kar vem, je dejal nekoč nek Hrvat, ki so ga pozvali na sodnijo za pričo radi nekega uboja. Tako tudi jaz, kaj naj ravno vse povem, kar se pri nas zgodi! Kaj še! Nekaj se pove, nekaj pa ne, pa je ravno prav. Jaz se ravnam tako, kakor je nekoč na nekem zborovanju pri nas rekel predsednik: Bratje, to kar smo imeli na seji, naj se nikar ne raznaša okrog, niti ne obeša na veliki zvon. Zapisnik naj se lepo primerno sestavi, da se je zborovanje začelo z molitvijo in z molitvijo lepo končalo. Kar je pa vmes blo, vemo le mi, druge pa to nič ne skrbi.

Vas-lepo pozdravlja Tone s hriba.

Krevav izgred in pretep v Leonovi kavarni.

V nedeljo jutraj, 15. m. m., okoli pete ure je postal v Leonovi kavarni v Kolodvorski ulici v Ljubljani nenadoma silno živahno in je zavladalo obemerno silno nevarno nevarno ozračje. Dve družbi sta se sprli in spora se je udeležilo več oseb. Začeli so letati po zraku kozarci in steklenice, padale so mize in stoli in naenkrat je nastal silen ropot, vpitje, kreg in zmerjanje. Med tem pa je napadel 25letnega hlapca Janeza Rožiča, uslužbenca pri trvdri Knez v Ljubljani, zastopnik neke lesne trgovine in član razpuščene Orjune Caharija in ga udaril s steklenico po vratu. Hlapec Janez pa se ni pustil dosti izzivati, umakniti pa se tudi ni več mogel, radi česar je pograbil v silobranu moč in je zamahnil proti nasprotniku. — Zadel ga je na vrat in naenkrat je obšla Caharija, ki se je zgrudil na tla, kri po vratu in prsih. Priskočili so k njemu njegovi tovariši, pred vsemi inženerski Marko Kranjc, ki mu je zatislil rano, in mu tako ustavlil krvavitev. Medtem so poklicali rešilni voz, toda Kranjc ni pustil svojega tovariša naložiti na voz, dokler ne pride zdravnik. In res je skočil eden gostov po dr. Jamarja, ki stane v palači okrožnega urada za zavarovanje delavcev. Ker dr. Jamar nima zvonca, so oddali na cesti kar 5 strelcev iz revolverja. Tako je doktor kmalu prišel in je ugotovil prerez neke žile in odredil, da so Caharijo prepeljali v bolnišnico. Tam pa so ugotovili, da je Caharijev rana lahka in brez vsake nevarnosti; samo malo krvi je izgubil. Vsi pametni gostje so seveda obsojali take izbruhe in pretepe v javnih lokalih, ki nam gotovo niso v čast in ponos. Policija je aretirala Rožiča, ki je pri zaslišanju izjavil, da je udaril Caharijo le v silobranu in da si pred nasilnim izzivačem res ni mogel drugače pomagati. Ker je navedel za te svoje trditve tudi več prič, ki so ta njegov zagovor potrdile in povedale, da je bil mož res napaden od Caharije, so ga po zaslišanju tudi takoj izpustili. Lepo pa se bo zahvalil izzivačem in pretepačem kavarnar Leon, ki ima veliko škodo, katero cenijo na 3500 Din. Med pretepom je bilo razbitih več kozarcev in steklenic in zraven dve veliki marmornati namizni

košnosti, se ne udeleževali hrupnih veselice, o gotovih časih prejemali sv. zakramente. Udje tretjega reda, živeči med svetom, so postali mogočno sredstvo za razširjevanje frančiškanskih idej ter zanesli svetnikova naziranja in načela v svetišče družine. Tako je bil dosežen veliki cilj sv. Frančiška, ki je hotel prepeljati krščansko ljudstvo z redovnim duhom, zamisliti vernim, ki so dobre volje, način življenja, kako naj se v sredi svojega časnega poklica, ne toliko po telesu, pač pa po duhu odtrgajo od sveta in se udeležijo blagoslova, miru in zasluženja samostanskega življenja. Ta čudoviti svetnik, ki je izrastel iz ljudstva, se je zarasel v ljudstvo; njegovi redovi so bili ljudstvo njegovega časa. Zato po pravici gledajo poglavarji cerkve v sv. Frančišku in njegovem duhu vir prenovljenja krščanskega ljudstva, preobrat potov in ciljev tudi za ljudi našega časa.

vanja do najmanjše besedice sv. pisma; ljudje, ki veliko mislijo, ki ne poznajo lenobe, ampak vedno delajo; zaupanja vredni, da se jim bližajo ljudje in celo živali: to je Frančišek in njegova prva družina. Iskra, ki jo je vrgel sv. Frančišek med ljudstvo, je kmalu vžgala tudi ženski svet. Kot prva učenka je šla za njim sv. Klara, njenemu zgledu so sledile mnoge druge mladenke. Tudi njim je svetnik predpisal smer in pot življenja ter je tako postal ustanovitelj drugega reda, ki se po sv. Klari imenuje red klaris.

Med tistimi, ki jih je zajelo to versko gibanje, so bili mnogi po svojem stanu vezani na družino in na svet. Da bi zadostil tudi njihovim gorečnostim, jim je dal posebna navodila, da bi sicer živeli v svetu, toda ne po načelih sveta. Navajal jih je, da bi si v družini osvojili redovnega duha. Predvsem naj bi se varovali vsake zapravlivosti in raz-

vanja do najmanjše besedice sv. pisma; ljudje, ki veliko mislijo, ki ne poznajo lenobe, ampak vedno delajo; zaupanja vredni, da se jim bližajo ljudje in celo živali: to je Frančišek in njegova prva družina. Iskra, ki jo je vrgel sv. Frančišek med ljudstvo, je kmalu vžgala tudi ženski svet. Kot prva učenka je šla za njim sv. Klara, njenemu zgledu so sledile mnoge druge mladenke. Tudi njim je svetnik predpisal smer in pot življenja ter je tako postal ustanovitelj drugega reda, ki se po sv. Klari imenuje red klaris. Med tistimi, ki jih je zajelo to versko gibanje, so bili mnogi po svojem stanu vezani na družino in na svet. Da bi zadostil tudi njihovim gorečnostim, jim je dal posebna navodila, da bi sicer živeli v svetu, toda ne po načelih sveta. Navajal jih je, da bi si v družini osvojili redovnega duha. Predvsem naj bi se varovali vsake zapravlivosti in raz-

ZGODBE NAPOLEONSKEGA VOJAKA

Francoski spisal Erckmann-Chatrian,
Poslovenil AL B.

Oznani je, da bo vsled sklepa senata od 3. tega meseca petnajstega nabor novincev. Tisti dan je bilo osmega, ostalo je torej še sedem dni. To me je potrla popolnoma.

Vsa množica se je v gluhem molčanju razšla na desno in levo. Zelo žalosten sem prišel domov in rekel gospodu Guldenu:

"Prihodnji četrtek je nabor."
"Ni mogoče!" je rekel. "Kar nič ne odlašajo. . . muči se jim."

Lahko si je misliti, kako žalosten sem bil ta in naslednje dni. Nikjer nisem imel več miru. Nепrestano sem mislil, da sem nekje v tujini na begu. Zdelo se mi je, da bežim v gozdove, orožniki pa za mano, kriče: "Držite ga! Držite ga!" Potem sem si zopet predstavljaval obupanost Katarine, tete Marjete in gospoda Guldena. Včasih se mi je zdelo, da marširam v krdelu drugih nesrečnikov. Kričali so nad nami: "Naprej. . . Nizko bajonet!", med tem ko so topovske kroglice kosile cele vrste. Slišal sem topovske kroglice vršeti in puškine žvižgati — skratka, bil sem usmiljenja vreden.

"Pomiri se, Jože," je rekel gospod Gulden, "ne muči tako sam sebe. Pomisli vendar, da jih pri naboru ne bode niti deset, ki bi mogli navesti tako tehtnih razlogov za oprostitve, kakor ti. Zdravniki bi meral biti slep, ako bi te vzeli. Razen tega bom govoril z mestnim načelnikom. . . Le potrpi torej!"

A te blagohotne besede me niso mogle pomiriti.

Ves teden sem na ta način prebil v smrtnem strahu, in ko je prišel četrtek, dan nabora, sem bil tako blede, tak šuhjšan in izpremenjen, da so me starši drugih novincev zaradi svojih sinov nekako zavidali zaradi moje ynanjosti. "Temu kaže dobro," so govorili med sabo. . . "Padel bi, ko bi le kdo pihnil vanj. . . Nekateri ljudje imajo res srečo!"

VI.

Petnajstega januarja 1813. med naborom, bi bil moral kdo videti pfälzburško mestno hišo. Dandanes že ni malenkost, ako kdo pri žrebanju izgubi in mora zapustiti starše, prijatelje, domači kraj, hišo in polja ter se, Bog vedi kje, učiti: "Ena. . . dve! Ena. . . dve! Stoj! . . . V desno glej. . . v levo glej! . . . Za puško!" . . . in tako dalje. Da, to je že nekaj, a človek pride vsaj nazaj! S precejšnjo gotovostjo človek lahko reče: "Čez sedem let bom zopet videl domači kraj, starše, morda tudi svojo izvoljenko. . . Lahko bom rekel, da sem videl kaj sveta, in imel bom celo pravico, prositi za službo gozdarskega pomočnika ali orožnika!" To tolaži pametnega človeka. Ako pa je bil takrat kdo tako nesrečen, da je izgubil pri žrebanju, bilo je vse pri kraju. Od sto večkrat niti eden ni prišel nazaj: človek si skoro ni mogel misliti, da se mora ločiti za vedno.

Tisti dan so morali najprej žrebat mladeniči iz Harberga, Garburga in Vier-Windena,

potem Pfälzburžani in nazadnje tisti iz We-schheima in Mittelbronna.

Jaz sem bil zgodaj na nogah ter sem opazoval vse te ljudi, ki so šli mimo: fante v jopah, starce v kratkih sukničih in volnenih wapah, obžalovanja vredne matere v volnenih krilih — vsi so imeli upognjen hrbet, vpal obraz in palico ali dežnik pod pazduho. Podprefekt iz Saarburga s srebrnotkanim ovratnikom, in njegov tajnik, ki sta se bila prejšnji dan nastanila pri "rdečem volu," sta tudi gledala skozi okno.

Proti osmi uri je gospod Gulden zajtrkoval in sedel k delu. Jaz nisem prijel za delo in gledal še vedno, ko sta župan Parmentje in njegov pristav prišla po podprefekta.

Žrebanje se je pričelo ob devetih. Kmalu nato je bilo slišati na cesti klarinet godca Karla in gosli dolgega Andreja. Igrala sta švedsko koračnico. Ob zvokih te pesmi je na tisoče siromakov za vedno zapustilo staro Alzacijo. Izžrebanci so plesali, držali drug drugega pod pazduho, kričali da so žvenketala okna, bili s pestmi ob tla in vihteli klobuke: delali so se vesele, a so imeli smrt v srcu — tako je skoro vedno. In dolgi Andrej, suh in rumen kot pušpanov les, je bil s svojim debe-lušastim, okrogločim tvarišem podoben tistim ljudem, ki koga spremljajo na pokopališče in pri tem govore o vsakdanjih stvareh.

Godba in vpitje je delalo žalostnega. Ravno sem bil oblekel dolgo sukno in si nadel kastoček, ko sta vstopili teta Marjeta in Katarina.

"Dobro jutro, gospod Gulden!" sta rekli. "Prišli sva k žrebanju."

Takoj sem opazil, da je Katarina mnogo jokala: oči je imela čisto rdeče. Takoj mi je stekla nasproti, teta pa je hodila okrog mene.

Gospod Gulden jo vpraša:

"Menda bo kmalu čas za mestne?"

"Da, gospod Gulden," odgovori Katarina s slabim glasom, "Harberžani so že opravili."

"Tako, tako. . . No, Jože, čas bo, da greš," pravi. "In ne skrbi preveč. . . ni se ti treba bati. Žrebanje je sedaj samo še zaradi lepšega. Že dolgo časa nihče ne zadene, in ako zadene, ga primejo dve ali tri leta pozneje; številke so vse slabe. Kadar se sestane komisija, bomo videli, kaj se da narediti. Dandanašnji je žrebanje nekako zadoščeno, katero dajejo ljudem. . . a vsak izgubi."

"Bomo videli, je odgovoril gospod Gulden; "vse je mogoče."

Potem smo odšli s Katarino in teto na veliki trg, kjer se je gnetla množica. V vseh prodajalnah so se izžrebanci prerivali okrog miz, kjer so kupovali trakove. Videl sem nekatero, ki so jokali, zraven pa peli, kot bi norili. Po gostilnah so se drugi objemali med vzdih, in solzami peli pa so venomer. Iz okoličnice so prišle tudi godbe ter z groznim vresčanjem godle vsaka svojo melodijo vsenavskriži.

Sirite in agitirajte vsepovsod za Amer. Slovence!

JOS. HLAVATY
zanesljivi lekarnar.
Zdravniške recepte izvršuje točno.
Zaloga fotografij, potrebščin.
Kodaki in Kamere.
Prinesite k nam filme v izdeljavo.
1758 W. 21st Street in Wood,
Chicago, Ill.
Izvrstni sladoled, mize za goste

SLOVEČI UMETNIŠKI
FOTOGRAFIST
Nemecek
1439 W. 18th St.
CHICAGO, ILL.
IZDELUJE NAJBOLJŠE
SLIKE!
SVOJ POKLIC VRŠI ŽE S
30-LETNO IZKUŠNJO!

PISANO POLJE
J. M. Trunk

BARVE -- MIZARSTVO -- ŽELEZNINA

Prodajam vsakovrstne barve, varniše itd. po najzmernejših cenah. Barvam hiše znotraj in zunaj. Lepim stenski papir. Izvršujem vsa mizarstva in tesarska dela. — Prodajam vsakovrstno železnino, različno orodje in vse kar potrebujete v tem oziru za Vaš dom. — Prodajam tudi vsakovrstne šipe (šajbe.)

John Kosmach

SLOVENSKA TRGOVINA Z ŽELEZNINO
1804 West 22nd St., Chicago, Ill.
Phone: Canal 0490.

Zakaj se mučite

S POKLDANJEM LINOLEUMA, KO VAM MI TO STORIMO, NE DA BI VAM BILO TREBA PLAČATI!

Velike važnosti je, kako se linoleum položi, da dalje ostane poraben. Naši eksperti rešijo vprašanje polaganja linoleuma za vas. Baš sedaj imamo veliko zalogo krasnih vzorcev po različnih cenah. Pustite, da vam postrežemo takoj. Cene so 85c za štirjaški jard, \$1.00, \$1.50 in \$2.00.

EICHHOLZER & CO.

527 MAIN STREET, FOREST CITY, PA.

Pristopajte

PRVI, NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI SLOV. KAT.

PODPORNI ORGANIZACIJI

Kranjsko -- Slovenski Katoliški Jednoti

Posluje že 33. leto. V tej dobi je dosedaj izplačala raznih podpor v znesku

\$2,769,364.00

TA JEDNOTA JE SOLVENTNA ALI NAD
100-PROCENTNA.

Njeno premoženje znaša \$1,577,138.00

Članstva v obeh oddelkih šteje nad 30,000.

Ima 167 krajevnih društev širom držav.

Glede pojasnila za pristop vprašajte kakega uradnika (co) našega krajevnega društva. — Glede ustanovitve novega društva (8 članov zadostuje) pišite na glavnega tajnika: **Jož. Zalarja, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.** Nagrada za ustanovitev znaša \$20.00.

VAŽNO! TEKOM KONVEČNE KAMPANJE JE PROST PRISTOP V JEDNOTO!

KATOLIŠKI SLOVENCİ, PRISTOPAJTE K NAŠI K. S. K. JEDNOTI!

POZOR! STOJ! CITAJ!

TRI STVARI SO, na katere se mora vsakdo ozirati. Te so: Zmerne cene, potrežba in točnost.

Društva, organizacije, župnije, trgovci in obrtniki se morajo še posebno nato ozirati, kadar naročajo tiskovine za svoje uradne potrebščine.

MI NE PRAVIMO: pri nas naročite. Ne, ampak pravimo, nas za cene vprašajte predno oddaste svoje delo drugam.

NAŠA TISKARNA je tekem zadnjih sedem let zadovoljila na stotine društev in posameznikov s tiskovinami. Kdor naroči tiskovine pri nas enkrat, jih naroča vedno. In temu so zopet vzrok tri stvari: zmerne cene, potrežba in točnost!

PRESTAVLJAMO slovensko na angleško in obratno, kakor tudi iz drugih jezikov. Vsem se priporočamo

Tiskarna Amerikanski Slovenec

1849 WEST 22nd STREET, CHICAGO, ILL.

Popravek.
Dozdaj sem bil mnenja, da se imenuje Zarkomet le kolona, kjer se mečejo žarki. Onega, toraj g. Moleka, sem imenoval Zarkometar. Zdaj šele vidim, da sem se zmotil. V št. 192. Prosvete namreč najdem: "Zarkomet gre jutri na počitnice za osem dni." Ako še kdaj, se bova odzadaj srečala z Zarkometarjem, ne več z Zarkometarjem.

Naznanilo in pojasnilo.

Collinwoodski štrigelj poroča, da je Delavska Slovenija v sili, in ker še hudič v sili muhe žre, išče tudi ona, kako bi pohrustala denar članov S.N.P.J. To so tuje zadeve. Vprašuje pa: "Ali so tudi Trunku in Črnetu poslali apel?" Če so ga Črnetu ne vem, meni niso nobenega. Dobil pa sem neki apel, a le od Glasu Svobode. Tam stoji: "Trunk naj pomaga!" Pomoč naj bi ne bila za silo D. S., temveč za neke čikaške pipce. Apel me k sreči odveže vsake skrbi, ker res ne vem, kako so ti reveži, katerim naj bi jaz pomagal, ko sem sam največji duševni revež.

Ne bo tako reakcionarna.

Zarkomet pravi "Naš dež v puščavi," ko omenja neko priporočilo br. Johna Pelhana, Cannonsburg, Pa., konvenciji K.S.K.J. v zadevi skebov. Pripomni: "Duh zavednega delavstva pri S.N.P.J. počasi prodira tudi v reakcionarni tabor." — Morda je kje drugje veliko več reakcionarnega, a se hvali kot napredno, da si ni napredno.

Kje je toraj še malo bolje?

Pripiskar v Glasu Svobode hoče nekaj pretresljivega povedati. "Ljudje božji," pricinja, "ali ste že slišali nekaj takega?" Človek bi mislil, da se svet podira, a stvar se nanaša na neki štrajk vafkanskih vrtnarjev in uslužbencev. Kdor tako stvarco na tak način razkriči, kaže, da o bistvu štrajka nima nobenega pojma. Ako so pogoji dani, je štrajk povsem moralno opravičeno sredstvo, in je samo smešno, če kdo pri tem čenča o "upreti se samemu božjemu namestniku."

Ta stran svet pretresujočega štrajka je bolj znak duševne revščine Zapiskarja. Nekaj zanimivega je pa le tudi pri tem. Modruje namreč: "Papež slabo vzgaja svoje ljudi, ki so mu v neposredni bližini, a jih kljub temu nikoli ne vidi." Stavek je kolobocija, pa naj bo. Pravi pa dalje: "Ameriški kapitalisti znajo bolje vzrežati svoje robotnike. Ti so jim po pasje vdan in hvaležni za vsako brco in obliko zmanjšane mezde." Načisto: "Toliko jim je vendar papež že vcepil spoštovanja do sebe, da se izgovarjajo. Mnogi ameriški delavci si pa še tega ne upajo." Kje je toraj bolje, v vaticanu, ali v Ameriki, in čegava krivda je, ako je v Ameriki slabše?

Drugo, kar še sledi, so prazne čenče.

Se strinjam.

Ko sem nekoč g. Moleku povedal, da se z njim v neki zadevi strinjam, me je milostno brenil. Morda me bo tudi Glas Svobode. Nič na tem. Povem pa le, da se strinjam z njegovim člankom "Ne pobijati krivico s krivico." Avstrijske in nemške socialdemokrate dobro poznam. Niso ravno kake zverine, a glede militarizma pa članek zadene. Antimilitaristi so samo na papirju in za koruzo stražiti, v resnici so militaristi comme il faut, seve za nemške, ne za kake delavske koristi, ker pri teh so zopet strogi antimilitaristi. Sit venia verbo — izvinite, sudar, ako sem se pregrešil zoper svobodomiselstvo!

Za to bo Calles preslab.
Kakor poročajo časopisi, sta bila dva mehiška škofa pozvana pred vlado, ker sta baje suntala ljudi zoper vladne odredbe. Eden od škofov je izjavil, da je pripravljen plačati takoj s smrtjo, ako je očitek šuntanja opravičen in utemeljen. To je duh prvih kristijanov, ki tudi v Mehiki ni zamrl. Calles lahko nacionalizira cerkveno premoženje, konfiscira cerkve, izganja duhovnike. . . a duha krščanskega junaštva za prepričanje ne bo nikoli zatrl, za to je rdeča roka preslaba.

Besneči Mullah.

V Afriki je med muslimani razsajal pred leti neki Mullah na način, da so ga imenovali "Besneči Mullah," ker je vse pri njem merilo na norost. Med amerškimi Slovenci bi za služil ta priimek urednik Glasu Svobode. Da naši čitatelji spoznajo, kaj vse se za Slovence tiska in se plačuje, naj sledi dobesedno nekaj iz "Kratkih pripiskov" v Glasu Svobode.

"Vera v hudiča je vera v boga. Kdor veruje v boga, mora verovati v hudiča. Kdor ni prista tega dualizma, tega dvoštva, je zapisan večnemu pogubljenju. Zanj ni nobene več rešitve. Pekel se bo po smrti na večne čase, čeprav pravijo naši cerkvenjaki, da ni po smrti nobenega časa, nobenega prostora. Duh je bitje, ki ima um in voljo, telesa pa ne, poučuje katekizem otroke. Kako naj ti razumejo to nesmiselnost, naj nam raztolmači kutarska zmeda! — Nebesa so, vice tudi, pekla seve tudi. Vice so med pekлом in nebesi. Nebesa so tam nekje za luno, pekla pa daleč tam pod zemljo, tako so nas učili v starem kraju. Če ni za človeka nobenega časa več, nobenega prostora po smrti, kako more biti potem pekla nekakšen kraj, kjer cvre kralj teme nesrečne grešne duše, kakor nam je včasih g. Verderbar cvrl janjca na raznju. Hic Rhodus, hic salta, gospod junče v kuti!"

Večkrat sem že omenil, da mora pri takih izbruhih kompletne ponorelosti človeku hipoma izginiti vsak dvom nad delovanjem peklenških sil, ker človek sam bi ne bil zmožen kaj takega spraviti na papir in potem še kvasiti o "nesmiselnosti kutarske zmede" in o siroveti "junče v kuti." Apostol govori o "spiritus tenebrarum harum — duhovi teh tmnin."

Stvar izgleda, kakor bi kdo začel na ves gobec trdit, da je trikrat tri deset, in potem še bolj besno pozival: "Osliče, dokaži, da ni tako!" Vsak bolnik je usmiljenja vreden, najbolj pa duševni.

"Nemisleči kozli in ovčice."

Da udari, se Prosveta zateče k plesu s kačami Indijancev rodu Hopi v Arizono. Udariti namerava seve prav naše slovenske "kozle in ovčice," ko piše: "Mnogi župniki imajo v takih slučajih jako lepo navadico: pogledajo namreč na barometer in kadar opazijo znake, da bo kmalu padalo, takrat privedijo procesijo in mašo, in njih nesmiselni kozli in ovčice res mislijo, da je župnik primolil dež." Troje je značilno za pisarja: Prvič, da sploh župnikom še pripozna neko razumevanje barometra, drugič, da more o njih tako misliti, tretjič, da ima on druge za take kozle.

Dosledno bi utegnili kdo misliti, da je na Lawndalu v Chicagu sama kozlarija, ko o drugih tako mislijo, in vidijo v drugih same nesmiselne kozle. Očividno so ubogi Indijanci s svojimi kačjimi plesi boljji ljudje, ker vsaj drugih nimajo za same zarukance.